

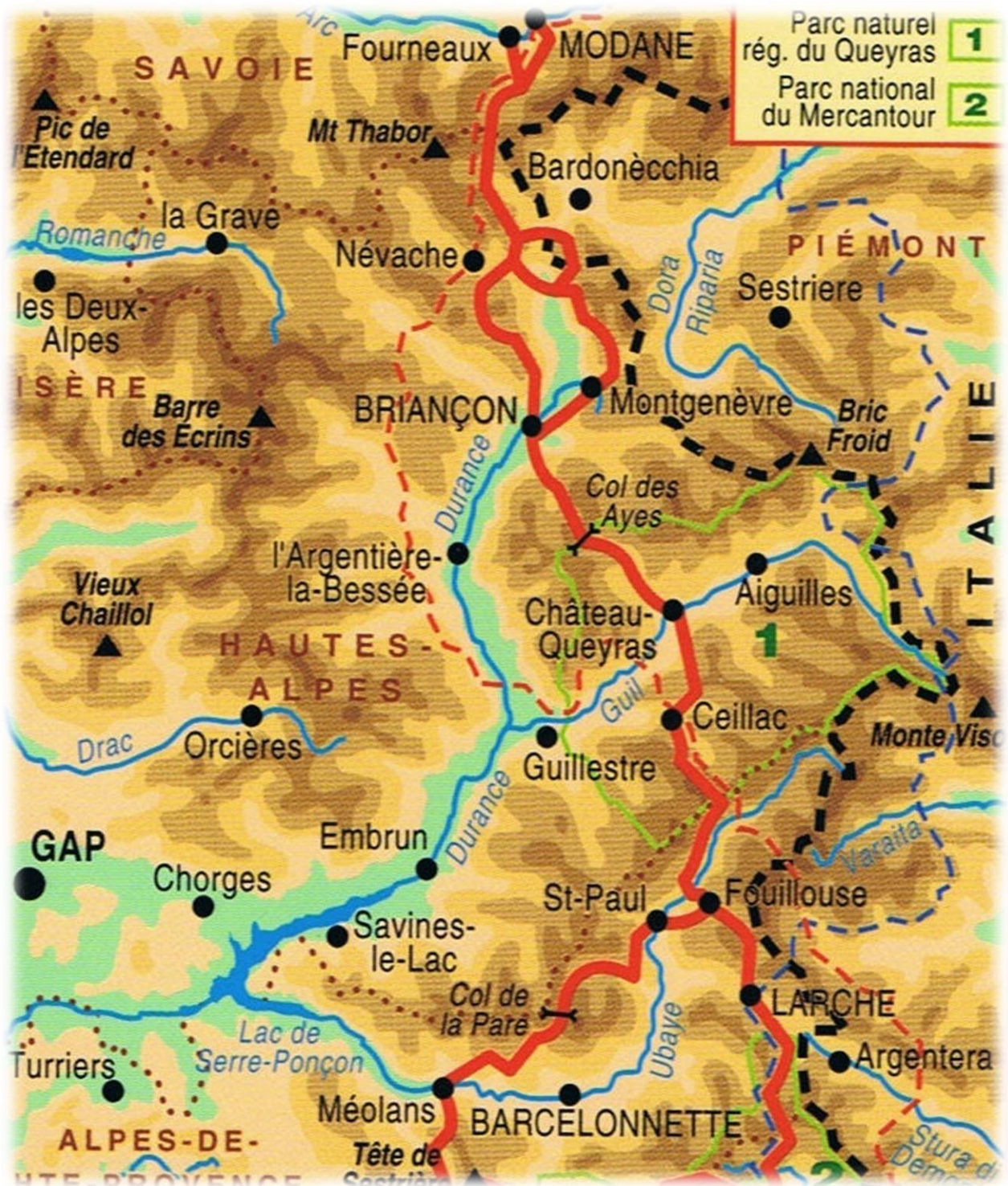
GR 5 Savoï - Queyras Mercantour

MODANE - LARCHE

BESCHRIJVING TOCHT

Dit gedeelte van de GR 5 speelt zich deels af in het departement Savoie en deels in het regionaal natuurpark "Queyras" om te eindigen in het Nationaal Parc du Mercantour. Het is een prachtig en heel fraai gebied tegen de Italiaanse grens. De hoogste col op dit traject is de Col du Girardin (2.708 m). Op de col nemen we een verkeerde beslissing. Het zal ons zuur opbreken. Het brengt ons in nauwe schoentjes. Doodsangsten hebben we uitgestaan. Er is niemand die hulp kan bieden, we moeten het helemaal zelf klaren. Gelukkig kunnen we het nog navertellen.

DEELNEMERS

Henk

Ludwig

Wij zijn 58 (Henk) en 56 (Ludwig) jaar en lopen de tocht met rugzakken van om en bij de 18 kg. We hebben altijd een tent, een kooktoestel met gas en voor enkele dagen noodvoer bij ons. Wij zijn volledig onafhankelijk, behalve van het weer. Wij hebben een hekel aan het van ver tevoren bespreken van refuges, want daar zijn we eigenlijk niet zo dol op. Boven in de bergen wildkamperen vinden wij fantastisch. (bij goed weer). Je beleeft dan echt de bergen en ziet nogal eens wild. Henk is een Nederlander en Ludwig is een Belg. Beiden hebben elkaar leren kennen tijdens het wandelen en kunnen best goed met elkaar opschieten.

Vrijdag 29 juni 2012

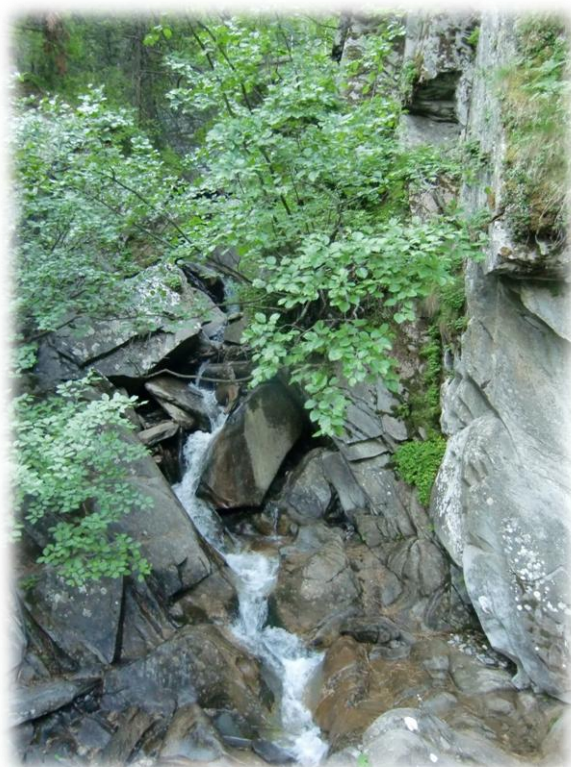
- Van : Modane 1.066 m
- Naar : Valfréjus 1.630 m
- Afstand : 7 km
- Stijgen : 500 m
- Dalen : 100 m
- Duur : 2 uur

Modane ligt op de linkeroever van de rivier de Arc. De Arc is een zijrivier van de Isère in de Mauriennevallei in het Franse departement Savoie (regio Rhône-Alpes). Hij ontspringt uit de Écot-gletsjer bij de Italiaanse grens. Zijn belangrijkste zijrivier is de Arvan die in de Arc uitmondt te Saint-Jean-de-Maurienne. De Arc heeft een lengte van 150 km.

Als we uit de trein stappen is het om en bij de 30°. Het asfalt plakt aan onze schoenen. Gelukkig is het maar een korte klim maar eens we boven zijn druipt het zweet van ons lichaam.

We eindigen in Valfréjus en gaan over de brug die leidt naar de kapel Notre-Dame du Charmaix juist onder Valfréjus. De kapel waarvan de geschiedenis teruggaat tot 1401, is het eindpunt van de processie van het feest van de geboorte van Maria. De tocht (op de zondag die het dichtst bij 8 september is) begint bij de kerk van Modane en wordt door meer dan 1.000 mensen gelopen. In de kapel staat een zwarte Maagd van ruim 2 meter hoog. Het is een erg oud, marmeren, getint standbeeld. De brug zelf is gebouwd op de natuurlijke uitsprong van de rotswand.

We zetten onze tent op een vrij vlak graspleintje aan de rand van het dorp. In het dorp zijn veel hotels en restaurants maar deze zijn nagenoeg allemaal gesloten. Het is vooral een toeristisch gebied voor in de winter. We gaan vrij vroeg slapen want we zijn zinnens om morgen vroeg te vertrekken.

Zaterdag 30 juni 2012

- Van : Valfréjus 1.630 m
- Naar : Vallée Etroite 1.800 m
- Afstand : 17 km
- Stijgen : 1.000 m
- Dalen : 800 m
- Duur : 8 uur

Om 05.30 uur staan we op en om 06.45 uur zijn we terug op stap. Henk is niet in zijn nopjes. Het gaat hem niet goed af. Hij voelt zich niet lekker. Heeft nauwelijks geslapen. Vermoedelijk zijn het afkickverschijnselen van het gemis aan stress van op het werk.

Het hele gebied langs de Italiaanse grens was eeuwenlang van groot strategisch belang. Hier een oude bunker aan de voormalige militaire route.

Het is terug een warme dag van rond de 30°. Veel te warm eigenlijk om te wandelen. Morgen gaan we reeds om 05.00 uur opstaan zodat we het grootste gedeelte van de tocht voor de hitte kunnen doen. Bij ons thuis schijnt het kwakkelweer te zijn.

Het valt ons op dat we weinig marmotten te zien krijgen. Af en toe horen we er wel eentje fluiten maar we hebben er nog geen gezien. We zien ook weinig holen van de marmot.

We krijgen nog enkele sneeuwveldjes maar veel stelt het niet meer voor. We hebben het in het verleden al anders geweten. Er is ook niet veel volk op de route. Het verlov moet hier dan ook nog echt beginnen.

We komen op de Col de la Vallée Etroite op 2.432 m. Er staat een mooi houten kruis aan een meertje. De naam van de col is ook in het Italiaans aangebracht.

Henk blijft klagen dat hij zich niet lekker voelt. Hij denkt dat het door de warmte komt.

Af en toe moeten we over een galm brugje heen stappen of een bergriviertje oversteken van steen naar steen. De klaterende beekjes hebben helder water maar het stromende bergwater is in deze tijd van het jaar nog ijskoud.

De alpenroos of de azalea zoals we deze plant bij ons noemen staat nu in volle bloei. Het is een streling voor het oog. Hier in de Alpen kom je ze veel tegen tussen de 1.500 en 3.000 m hoogte.

Normaal gezien rusten we om het uur even uit maar doordat Henk zich niet al te goed voelt rusten we enkele keren meer. Maar we hoeven ons ook niet te haasten, we hebben tijd. We zijn immers met vakantie.

Het is een lange maar gemakkelijke afdaling naar de Vallée Etroite, ons eindpunt van deze dag.

Gus 🎵 kom naar 🎵
hus want 🎵 de koeien
staan op springen 🎵

Doordat we dicht bij de Italiaanse grens zitten merken we ook veel naamborden op in het Italiaans.

We komen in Vallée Etroite. Vallée Etroite en haar omgeving was tot 1947 Italiaans grondgebied. Hier in het gehucht Les Granges de la Vallée Etroite spreekt men nog steeds Italiaans maar ze hangen zowel de Franse als de Italiaanse vlag uit.

Er zijn twee refuges in het kleine dorpje. In de laagste refuge eten we polenta. Dit is een typisch Noord-Italiaans gerecht dat gemaakt wordt van griesmeel van maïs. Henk eet er nauwelijks van. Ook zijn biertje smaakt hem niet meer. Voor mij is het echter duidelijk. Henk heeft last van hoogteziekte. Nog een paar dagen en het zal wel beteren als hij wat geacclimatiseerd is. Henk is aan rust toe. Hij blaast zijn matje op en gaat wat rusten onder een boom. Uit sympathie doe ik dit ook.

We mogen onze tentjes naast de refuge plaatsen. Door de warme avond blijven de gasten echter tot laat in de avond een feestje bouwen op het terras.

Zondag 1 juli 2012

- Van : Vallée Etroite 1.800 m
- Naar : Montgenèvre 1.900 m
- Afstand : 31 km
- Stijgen : 1.600 m
- Dalen : 1.500 m
- Duur : 11 uur

Om 05.30 uur staan we op en om 06.15 uur beginnen we al aan onze eerste klim van de dag. Henk heeft slecht geslapen en voelt zich nog altijd niet lekker. Afhaken staat echter niet in zijn woordenboek. Alleen kan hij niet echt genieten van de tocht. Ik leg hem uit dat hij nog wat geduld moet hebben. Ik denk dat hij er morgen zal van af zijn. Vooral tijdens het klimmen heeft Henk het moeilijk en is hij kortademig. Het weer slaat ook om. Het begint te motregenen. Maar telkens we 10 minuten onze regenkledij aan hebben houdt het op met regenen en moeten we onze regenkledij terug uit doen om niet te hard te zweten.

Op de Col des Thures (2.194 m) zien we meerdere tentjes staan. We zijn dus niet de enigen die af en toe in het wild onze tentjes op slaan. De col is tevens de grens met Italië.

Soms zijn het donkere onheilspellende wolken die aan de horizon verschijnen. Soms valt er regen uit maar soms klaart het weer helemaal uit.

In Plampinet (1.482 m) drinken we buiten op een terrasje een koffie en we nemen er ook ons ontbijt. Op het terras zitten nog 2 dames die ook aan de GR 5 bezig zijn. We zullen ze nog verschillende keren ontmoeten.

De twee dames die we daarjuist op een terrasje hebben ontmoet hebben de Zwitserse nationaliteit. Ze heten Irma en Verena. Ze doen de GR 5 doorheen de volledige Alpen van aan het Lac Lemman tot Nice.

Plampinet is maar een klein gehuchtje maar we kunnen er toch enkele idyllische beelden schieten.

Henk blijft veel last hebben van de symptomen van de hoogteziekte. We doen het dan ook rustig aan, vooral tijdens de beklimmingen.

We komen in het mondaine skioord Montgenèvre (1.859 m) dat in 2006 het decor was van de Olympische Spelen.

Achter het meer vinden we een vrij vlak stukje gras waar we onze tenten kunnen opzetten. Er is geen camping in Montgenèvre.

Maandag 2 juli 2012

- Van : Montgenèvre 1.900 m
- Naar : Saint-Blaise 1.200 m
- Afstand : 19 km
- Stijgen : 400 m
- Dalen : 1.000 m
- Duur : 8 uur

Henk heeft goed geslapen en begint zich al wat beter te voelen. Ik denk dat hij geacclimatiseerd is en niet veel last meer zal hebben van de hoogte. Van in Montgenèvre is het een lange afdaling langs vooral brede paden die in de winter gebruikt worden als skipistes. De eerste skiliften in Montgenèvre werden geplaatst in 1907.

We dalen nu af naar de stad Briançon. We passeren enkele restanten van bunkers die soms wel (gedeeltelijk) en soms niet toegankelijk zijn.

We naderen Briançon. Het historische centrum van de stad lijkt wel een grote vestiging. Het werd gebouwd door Vauban, een beroemd militair ingenieur om de regio te beschermen tegen een mogelijke inval van de Oostenrijkers in de 17de eeuw.

Le Pont d'Asfeld is een brug over de kloof van de Durance. De brug werd in minder dan 4 maanden gebouwd in 1730. De plannen van de brug zelf werden reeds ontworpen in 1700.

Briançon is na Davos en Livigno de op twee na hoogst gelegen stad van Europa. Het is tevens de hoogst gelegen stad van Frankrijk. Ze ligt op 1330 meter boven de zeespiegel.

Als u naast wandelen ook van fietsen houdt is Briançon ook een geschikte plaats. In het gebied zijn veel cols die een rijke wielershistorie hebben, zoals de Col de l'Izoard, Col du Lautaret, Col du Galibier en de Col de la Madeleine.

Ford Janus torent 1.200 meter boven de vallei uit. We passerden er niet maar we krijgen er wel zicht op. Verschillende van deze forten zijn geclassificeerd als werelderfgoed door de UNESCO.